

bemærke, at jeg ikke har sagt, at Forslaget havde været beskændt i „længere Tid;“ denne Sag er bleven fremmet med saa megen Hurtighed, at man maaskee ikke her vil kunne tale om „længere Tid“. Jeg troer, at det ærede Medlem, der nu satte sig, har, som Medlem af Finantsudvalget, havt Leilighed til meget noie at følge denne Sags Enkeltighed i Anledning af Tillægsbevillingslovens Forhandling; thi der er det jo oplyst, naar den Commission, der har behandlet Sagen, blev nedsat — jeg husker ikke bestemt Dagen — de Forarbejder, som den har udført, og overhovedet Sagens videre Gang. Hvad jeg sagde, det var, at i den seneste Tid havde Lovforslaget været trykt paa Stedet, idetmindste det husker jeg bestemt, i en der udkommende Tidende, hvorved det altsaa maa have faaet en temmelig vid Udbredelse imellem de Paa-gjældende. At forøvrigt mange af de Mænd, som mere levende interessere sig for dette Anliggende, allerede i nogen Tid have kjendt det, det tvivler jeg ikke om; men jeg vil ikke have, at der skal være nogen som helst Misfor- staaelse af min tidligere Uttring. Forøvrigt troer jeg ikke, at det paa nogen Maade gaaer an at erhverve en individuel Tilslutning; thi efter denne Sags Beskaffenhed er det mig aldeles klart, at dersom ikke de to Lovgivnings- magter skulle afgjøre den, saa er en Afgjorelse umulig; ad den privatrettlige, contractmæssige Wei vil man aldrig komme til noget Resultat;

men det forekommer mig ogsaa, at der ligger en stor, en usædvanlig stor Betyggelse deri, at det skal være to forskjellige Lovgivnings- magter, der skulle enes derom, og det to Lov- givningsmagter, der i mange Henseender ere saa forskellige som den kongerigste og den slesvigste.

Grundtvig: Den 5 af Grundlovsfor- andringen, som den høitærede Minister nævnte, er netop den 5, mener jeg, som skal lære os, at vi ligesaa lidt i det Smaa som i det Store kunne erklære, at der lader sig gjøre nogen For- andring med Hensyn til Bestyrelsen, som kunde medføre Tabet af politiske Rettigheder; thi dersom Regjeringen i Danmark kunde afstaae et Sogn til Slesvig saaledes, at det skulde be- styres paa samme Maade som de andre i Sles- vig, jeg siger, dersom den kunde det, uagtet der deraf fulgte, at dette Sogns Indbyggere tabte ganske, eller dog tildeels deres borgerlige Rettigheder, som de nu ere i Besiddelse af ifølge Danmarks Grundlov, saa kunde den ogsaa afstaae eller henlægge hele Nørre-Jylland under Slesvigs Bestyrelse, og da havde vi jo der- ved skilt hele Nørre-Jylland fra Grundlovens Omraade. Derfor er det min Mening, at hele Thinget og hele Rigsdagen paa det Be- stemteste maae modsætte sig enhver Omlægning i Henseende til Bestyrelsen, naar den skal have saadanne Følger, at den griber farlig ind i det constitutionelle, borgerlige Liv.